

ΕΛΠΙΣ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Διατριβών ο δέιχος λεπ. 30

Εβδομηκοντάσεων ο δέιχος λεπ. 30

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Εδωδεκικού λεπ. 40

Εξωδεκικού λεπ. 12

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

(Ἀπάντησις εἰς τὸν συγγραφεὰ τῆς «Φωτεινῆς Σάντρη»)

Μεγάλην ἐδονίμασιν εὐχαρίστησιν, τὸ ὁμολογῶ, ὅτι ὁ ἀγαπητὸς φίλος μου κ. Ξενοπούλου δὲν ἐπέδωκε κακὴν πρόθεσιν εἰς ὅσα περὶ αὐτοῦ ἔγραψα. Μὲ ὅσην δύναμιν τῷ παρετήρησα ἐγὼ ὅσα εὐρον ἄξια ἐπικρίσεως, ὁμοίως προσεπάθησεν οὗτος καὶ κατεστήσῃ σεβαστὸν καὶ ἀμειψτὸν τὸ ἔργον του. Φυσικῶς τὸν τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἐσταμάτησεν ἔως ἐδῶ. Ἡθέλησε γὰρ δώσῃ εἰς τὴν ὁπάντησίν του χαρακτῆρα γενικώτερον, χωρίζων δὲ τὴν ἠθικὴν ἀπὸ τῆς τέχνης γὰρ εἶπε ὅτι συγκίνησιν μόνον πωλεῖ καὶ ὅτι ἡμεῖς συνειθισμένοι μετὰ τὰ ἀποκοιμιστικά ἔργα τῆς παλαιᾶς Σχολῆς, ὅπου τὰ πρόσωπα διδάσκουσι κατ'ἡχίαν ἀπληχτικῶς δὲν ἡμποροῦμεν γὰρ ἐννοήσωμεν τὰ νέα ἔργα.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἀκούεται τοῦτο ἐν ὀνόματι τάχα τῆς μεγαλειότητος ὑπηρεσίας, ἣν διὰ τοῦ χωρισμοῦ τούτου λαμβάνει ἡ κοινωνία.

Ἀναγκάζομαι λοιπὸν νὰ καταφυγῶ εἰς τὴν πενιχρὰν βιβλιοθήκην μου, ὅπως μάθω πῶς ἔως τῶρα ἐσκέφθησαν ὅσοι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην προσθέτου ὁξυγόνου, διότι ἐνυπάρχει περίσσεια φωσφόρου εἰς τὴν ἐγκεφαλικὴν αὐτῶν ὕλην, καὶ τοὺς ὁποίους οἱ αἰῶνες ἀνεγνώρισαν ὡς φέροντας τὰ σηπτρα τῆς αὐθεντίας. Ἰκανοποιεῖ νομίζω ὁ τρόπος οὗτος πολλοὺς ἄλλους καλοβούλους ἐπικριτάς, ὅτινες γνωρίζουσι τοὺς ξένους συγγραφεῖς... ὅπως οἱ βιβλιοπώλαι. Διότι γὰρ ἐκφράζει τις τὴν γνώμην του ἀμελετήτως ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, ἀρκεῖ μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς μεγαλοφυεῖς. Ἐννοεῖται ὅτι γενικὰς γραμμάς θὰ γράψωμεν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἐχυρισμῶν τοῦ κ. Ξενοπούλου, ἀφοῦ οὕτε τὰ ὅρια τῆς «Ἐλπίδος» ἐπιτρέπουσι περισσότερον χωρὸν, οὔτε

ἔχομεν καὶ ὅσα ἐφόδια πρὸς τοῦτο χρειάζονται.

Μίαν μεγάλην ἀλήθειαν, ἐξέφρασεν ὁ Σοφοκλῆς, τὸ φαινότερον ἄντρον τῆς ἀρχαίας σκηνῆς, ὅταν εἶπε· «Πολλὰ τὰ δεινὰ, κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει». Ἐπινοεῖ πολλάκις τὰς μᾶλλον ἀλλοκότους ιδέας, νομίζων δεῖ θὰ κατερθώσῃ νὰ εὕρῃ τὴν εὐδαιμονίαν του. Πρῶτον ἠθέλησαν τινὲς νὰ καταστήσωσι τὴν ἠθικὴν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῆς θρησκείας, ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ὑποστηρίζοντες ὅτι μόνον ἡ γενίκευσις τοῦ καλοῦ δημιουργεῖ συνθήκας εὐνοϊκωτέρης υπάρξεως. Ἐπειτα ἀπέβαλον αὐτὴν ἐκ τῶν ἔργων τῆς τέχνης διὰ τὴν ἀληθεστέραν αὐτῆς ἐκδήλωσιν.

Ἡ ὕγις ψυχῆ, λέγει ὁ Ἐμμερσον, ὁ ἐπιφανέστατος τῶν σοφῶν τῆς Ἀμερικῆς συνδέεται μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, καθὼς ὁ μαγνήτης στρέφεται πρὸς τὸν πόλον. Ἄνθρωπος ὅστις ἔχει τὰ δύο ταῦτα ἐφόδια, παραμένει εἰς τοὺς θεατὰς ὡς ἐν διαφανέσι μετότοιχον μετὰ αὐτῶν καὶ τοῦ ἡλίου. Αὐτὸς εἰναικάθε δημιουργικὸς συγγραφεὺς εἴτε λυρικός εἴτε δραματικὸς ποιητὴς ὀνομάζεται. Τίς ἀτενίζων τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξίτελους ἢ τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἐπέστησε ποτὲ τὴν προσοχὴν του εἰς τὰ κρύφια μέλη, καὶ ὅχι εἰς τὴν ἀρμονίαν τοῦ ὅλου καὶ εἰς τὴν ἐκπαγλὸν πλαστικὴν μορφήν ἀεὶ ἄθικτον ὑπὸ τοῦ χρόνου διατηροῦσαν τὴν ὄψιν, καθὼς λέγει ὁ Πλούταρχος;

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀκούσω τὸν Πανιερώτατον κ. Πλέσαν, τὸν ὁποῖον ἄλλως ὑπερχαπῶ, ἵνα λάβω διδάγματα ἠθικῆς. Ἐσυνείθισα νὰ τηρῶ αὐτὴν παιδιόθεν ἐξ αὐτογνωστικῆς ἐννοίας.

Καὶ ἐγὼ ἀνέγνωσα καὶ εἶδα πολλὰ δράματα καὶ κωμωδίας τὴν «Πατρίδα»

τοῦ Σαρδού, τὸν «Ἡθοποιὸν Κήν», τὴν «Μαρίαν Δάβινσον», Ἀμερικανίδαν ποιήτριαν λυρικώτατον δράμα, τὸ «Ἐνσπαικὸν Ἀγαλμα», τὴν «Αἰκατερίνην Χάγουερθ» τὸν «Ταρτούφον» τὸν «Ἀμφιτρώωνα» ὡς βάλλωμεν τὰ περισσότερα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παλαιᾶς Σχολῆς, κλασικὰς τραγωδίας, καὶ ἄλλα σοβαρῶτερα καὶ ἐλαφρότερα αἰτιὰ ἐνέπνευσεν ἀνωτέρα τέχνη. Φοβοῦμαι δὲ νὰ τὰ εἴπω μήπως τὰ καυμένα λάβωσιν ἀποδοκιμασίαν. Ὅλα ταῦτα καταλλήλως διδασκόμενα προκαλοῦσι τὸ δάκρυ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς μετανοίας, τὸ ὅ ποῖον καθαρίζει τὴν σκυριάν τῆς ψυχῆς καὶ τὸν εὐθυμον γέλωτα ὅστις ζητεῖ διὰ τῆς χαριτολογίας νὰ φονεύσῃ πᾶσαν μυστράν προᾶν καὶ πᾶν αἰσθημα ἀγενές.

Δὲν διδάσκουσιν, εἶνε ἀληθές, τὰ ἔργα ἐκεῖνα γοιστιανικὴν κατ'ἡχίαν, ἀλλ' εἰς κανὲν ἐξ αὐτῶν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐζήτησε νὰ στεφανώσῃ μετ' ἀσπίλα κρίνα τὴν μοιχείαν, νὰ ὀνομάσῃ τὴν ἀκολασίαν τῆς ἡρωίδος τοῦ ὁρασμοῦ ψυχῆς ἀνυπομίνου νὰ μεταδώσῃ ἀνεξάντλητον θησαυρὸν ἀφοσιώσεως καὶ ἡγάπης, ἢ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀστασίαν τῆς, παραμοιάζων αὐτὴν πρὸς Κευκὴν περιστέραν, περυγίζουσαν ἀκαταπαύστως πρὸς ἀνεύρεσιν καρδίας ἱκανῆς νὰ τὴν ἐννοήσῃ!! Αὐτὰ βλέπομεν ὑπὸ διαφόρους μορφὰς εἰς πολλὰ δράματα καὶ μυθιστορήματα τῆς νέας Σχολῆς, τὴν ὁποῖαν θαυμάζετε, ἀφίνατε δὲ νὰ ὑπονοήθῃ ὅτι ἔχουσι περισσότεραν ἀξίαν.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ἀγαθός, εἴμῃ ὅταν ὀνειροπολῇ, δὲν ἐνθυμοῦμαι, ποῦ ἀνέγνωσα τοῦτο. «Nozzi, tribunali, ed are» ἐπέτρεψαν εἰς τὰ ἀνθρώπινα θηρία γὰρ γίνωσι φιλεὺς πλαγχνᾶν λέγει ὁ ποιητὴς τοῦ «Υμνου τῶν τάφων». Συνεπῶς τὰ τρία ταῦτα σημεῖα πᾶς δραματικὸς συγγραφεὺς ὀφείλει γὰρ θεωρῆ ἀπαραβίαστα, νὰ ὑποδεικνύῃ δὲ εἰς τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν καρδίαν ἐκαστοῦ, ὅστις καταφεύγει πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ ἀνάστασιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 54.41 45.0108

ναντίας δὲ τὴν ἐπιζήτην νὰ καλλωπίσῃ τὴν κακοήθειαν τοῦ ἥρωός του, νὰ σκεπάσῃ μὲ αἰσθηματικὰς πράξεις τὰ παραπτώματά του, ἐνίοτε καὶ τὰ ἐγκλήματα, ἐρωτῶ πράττει ἔργον ἀγαθόν; Διότι ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα. Ἄλλον προορισμὸν ἔχει ἡ σάτυρα, ἄλλον τὸ θεατρικὸν ἔργον. Πᾶσα διαφθορά καὶ κακία, τὰς ἀποίας θέλει αὕτη νὰ στιγματίσῃ, παρασύρει τὸ παγετῶδες ρεῦμα τοῦ σαρκασμοῦ καὶ τῆς εἰρωνείας. Ἐνῶ εἰς τὸ δράμα φαίνονται ζωντανὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πάθη. Οὐδεὶς πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον κατὰ τὴν μεταφυσικὴν στάθμην τοῦ "Ἐγελ, ἵνα ἐκ τῆς θέσεως καὶ ἀντιθέσεως μισήσῃ τὸ κακὸν καὶ ἀγαπήσῃ τὸ ἀγαθόν.

Καὶ ἐμὲ ἀντιτάσσει ὁ περὶ ταυτὸν διάλογος τῆς παλαιᾶς Σχολῆς. Καταντᾷ νὰ ἀκούωμεν tanti sermoni. Διὰ τοῦτο τὰ ἔργα τοῦ Δ' Ἀννούτζιου, ὁστις θεωρεῖται σήμερον ἡ μεγαλειτέρα ποιητικὴ δόξα τῆς Ἰταλίας, στερούμενα πραγματικῆς δράσεως, γίνονται πληκτικά. Ὁ διάπυρος λυρισμὸς καὶ ἡ ἀχνίνωτος μυστικὴ πάθεια ἣτις ἐπληθεῖ ἐπ' αὐτῶν, σὲ μεθᾶ, σὲ καταπνίγει. Τοῦτο ἴσως ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰς νὰ εἰπωσιν περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐξάπτει ἐπικινδύνως τὰ λαϊκὰ πάθη. Ἐπιμένω ὁμῶς ὅτι ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς δεῖ εἶναι ἐκφράζῃ τὰς ἰδέας τοῦ μὲ περισσοτέρην εὐχλωτίαν ἀπὸ τὸν ἱεροκλήρικα, διότι δὲν ὁμιλεῖ εἰς τὸ κοινὸν ἀφηρημένως περὶ τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος, περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἢ ἐστὶ περὶ τῆς συζυγιαῆς ὁπιστίας, ἀλλὰ ἀναμυγλεύει βίαια καὶ σφοδρὰ αἰσθηματικά, ὅτινα ὡς πυρίπικρον ἡφίστατον τινάττουσι τὴν κεφαλὴν του. Ἐπειτα μήπως εἰς τὰ δράματα τοῦ Ἰψεν, τοὺς Ἀβρυόλακας τὴν Ἀνρόκην τὴν Ἀγριοπάκιαν πότις ὁ Πάτωρ, πότις εἰς ἱερὸν δὲν ἐξασκοῦσι μέχρι κόρου ὅλην τὴν εὐροίαν τοῦ λόγου πρὸς ὑπερτίθειν τῶν θεωριῶν των;

Οὐδεὶς ποτε ἐσκέφθη ὅτι ὁ Αἰσχύλος, ὁ Ἀριστοφάνης, ὁ Πλάυτος, ὁ Σαίξπηρ, ὁ Σίλλερ, ὁ Μολιέρ, ὁ Γολδόνης καὶ ὅλα τὰ φωτεινὰ πνεύματα, ὅσα κατὰ διάφορον τρόπον κατέστησαν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν ἱκανὴν νὰ ἐννοήσῃ τοὺς τελειοτέρους τύπους δι' ὧν ἀναφαίνονται οἱ ὑπέροχοι χαρακτῆρες, δὲν ὑπῆρξεν συνάμα μεγάλοι ἠθικολόγοι. Ἡ τέχνη δὲν εἶνε φωτογραφικὴ μηχανή, ἀλλὰ ζωγραφία ἀνεμνήνευτος ἀπεικονίζουσα τὸ κυμάτισμα τῶν συλλογισμῶν μὲ καὶ τὰς θεάλλας τῆς ψυχῆς. Ἄν ἔλθω, ἀγαπητὲ φίλε, καμὴν φορὰν εἰς τὴν οἰκίαν σου, δὲν θὰ μοὶ δείξῃς ἐκ σεβασμοῦ ὅ,τι κρύπτεται κάτωθεν τοῦ κοιτώνός σου, ἀλλ' ὅ,τι πολυτιμότερον ὑπάρχει ἐντὸς αὐτῆς. Ὁ-

μοῖος δὲν ἀναμένει νὰ μάθῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν παράστασιν δράματος συντεταγμένου κατὰ τοὺς ψυχολογικοὺς νόμους, οὐς ἀπατεῖ ἡ σύγχρονος αἰσθητικὴ, πῶς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ πρώτη ἐμφάνις εἰς τὴν ἐρωμένην του. Πηγαίνει αὐτόκλητος εἰς τινὰ σύλλογον τῶν Ἀγάμων.

Λέγετε ὅτι πωλεῖτε συγκίνησιν μόνον, οὐδὲν ἄλλο. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο ὑπάρχει διαφορά. Συγκινούμεθα βαθύως καὶ ἐρδούντες αἱ τριχες τῆς κεφαλῆς, ὅταν ἀκούωμεν τὸν Μάκβεθ τοῦ Σαίξπηρου νὰ λέγῃ μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματός του:

Μ' ἐφάνη ἄν νὰ ἤκουα μίαν φωνὴν νὰ
(κράζει)
"Ὑπνον δὲ ἔχαις" αὐτὸ ἐξῆς! Ἐκό-
τρωσε τὸν Ὑπνον
ὁ Μάκβεθ, τὸν ἐκτότωσε τὸν Ὑπνον τὸν
(ἀθῶν,
αὐτὸν ποῦ τὸ κουδάρικον ἐσπλέκει τῶν
(φρονεῖδων
τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν τῆς κάθε με-
(ἡμέρας
λουτράν τοῦ κόπου, βάλαμον τοῦ νοῦ
(τοῦ ποικεμένου,
τὸ ἄρτυμα τῆς φύσεως, τὸν μέγαν τρο-
(φροδότην
ς τοῦ βίου τὸ συμπόσιον."

κατὰ τὴν ἀμίμητον μετάφρασιν τοῦ Βικέλα. "Ἢ, ὅταν ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ τριακοστὴν τρίτον ἄσμα τῆς κολάσεως τοῦ Δάντε τὸν θάνατον τοῦ κόμητος Οὐγολίνου, ἢ καὶ τὸν μόνον τοῦτον στίχον τοῦ πέμπτου ἔσματος:

«La bocca mi bacciò tutto tremante».

ὅστις ζυγίζει περισσότερον ἀπὸ ὅλην τὴν θεατρικὴν παραγωγὴν τῶν Σουηδῶν. Ἡ ἄλλη συγκίνησις, ἡ συμβολικὴ, ὡς τὴν ὀνομάζουσι, ὅτε εἰς ἔκρυλλος υἱὸς ἐκτός ἐκρυπτοῦ, ἐσχιζέει τὰ στήθη τῆς μητρὸς του, διασπᾷ τὴν καρδίαν τῆς, τὴν καταπτεῖ ἀνηλεῶς, ἐκφέρων τὰς χειροτέρας βλαστημίας, ἐκείνη δὲ βαρυαλγῆς καὶ ἀσπείρουσα, στρεφομένη πρὸς αὐτὸν μὲ λιποθύχον ὄμμα, καθὼς περιγράφει ὁ Ρισπέν, τὸν ἐρωτᾷ: «Μήπως ὠλισθήσας ἐκ τῆς πολλῆς ταραχῆς καὶ ἐκτυπήθη» ἢ τὸ ἄσμα τοῦ μέσου τοῦ Στελέτη ἢ τέλος ἡ προερχομένη ἀπὸ τὴν ἄσπεμον παράστασιν τῆς ἠθικῆς γυμνότητος τῆς Μεσοαλίας, εἶνε ἀφύσικος, παραληρηκὴ. Τότε πορεύομαι νὰ εἶδω καλλιτέραν ἐπιτήδειον κυδιστήρα.

Μὴ σὲ ξυπάξῃ, ἀγαπητὲ φίλε, ἡ σύγχρονος μεγάλη παραγωγή καὶ ἀναπαραγωγή τῶν θεατρικῶν ἔργων. Τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ζῶσι μόνον «l'espace d'un soir». Ὡς καὶ σὺ ἐρωτῆς: το πολὺ κοινὸν ἐπιζητεῖ σήμερον παντοῦ εὐθυμὰ πρόσωπα, διὰ νὰ γελά. Ὑψηλὰ ἔργα ἀπαι-

ζοῦσι. Δὲν περὶ αὐτῶν ἐκ τούτου οὐτε καὶ δὲν πρέπει νὰ προτιμῶνται, ἀναπαύωνται ἐν ἑαυτοῖς. Αἱ ἐλαφροὶ κωμωδοὶ, ὡς καὶ πολλὰ δράματα, ὅτινα βλέπομεν νὰ ξεφυτρώνουν ὡς μύκητες, εἶνε ἀντίγραφοι συνήθως οἰκογενειακῶν σκηνῶν, καθὼς συμβαίνουσιν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Ἀλλὰ λείπει ἐξ αὐτῶν «la baguette magique de l'art». Γνωρίζεις οὐτε καὶ ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἔργων τοῦ Σαρδού, τοῦ θεωρουμένου ἑω; τῶρα κυριάρχου τῆς γαλλικῆς σκηνῆς, οἱ κριτικοὶ εἶπον ὅτι λείπει ἡ μεγάλη δύναμις καὶ ἡ βαθύτερα σκέψις. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐξέλαβον τεχνάσματα φαινομενικῆς δράσεως καὶ δικαίων σκηνῶν. Βασάνισε ὅσα κατὰ τὰς μικρὰς μου δυνάμεις σοὶ ὑπέδειξα. Εἶνε βέβαιον ὅτι κατέχεις καὶ σὺ τοῦ πνεύματος τὰ δῶρα καὶ τῶν Μουσῶν τὴν εὐλογίαν. Μήπως ἀπεπλανήθην εἰς τὰς σκέψεις μου; Δὲν τὸ πιστεύω. Ὅπως δὴ ποτε, τὴν εὐχλωτοτέραν ἀπάντησιν περιμένω νὰ εὕρω εἰς κανὲν ἄλλο δράμα σου, ὅπερ θέλω νὰ εἶνε τελειότερον. Εὐχομαι τοῦτο ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ τὸ ἐλπίζω.

ΔΙΟΝ. Α. ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'.

Ἀριθμὸς εὐρετηρίου 1135.

Δέχεται δι' ὑποθήκης Δρχ. 400
Ἐν Γερρακίῳ τοῦ δήμου Ἀρκαδίων σήμερον τὴν 21 εικοστὴν πρώτην Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1896 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐναυακιοστοῦ ἔτους τὴν ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 2 μετὰ μεσημβρίας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγιώτου Στρούζα ἐν Γερρακίῳ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Κατασταρίου ἰδρεύοντος ἐν τῷ δήμῳ Ὑπάρχοντος Διονυσίου Ζησιμου Πουόχου καὶ τῶν μετρώων Παναγιώτου Στρούζα π. Γεωργίου καὶ Νικολάου Σκουρικίου Στρούζα ἀφότεροι κτηματῆται καὶ κάτοικοι τοῦ δήμου Ἀρκαδίων γνωστῶν μοι πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων ἀσχέτων πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους πάσης συγγενείας μὴ ὑπαγομένων εἰς οὐδεμίαν ἐξαιρέσιν ἐνεργησθήσαν οὐ πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς ἀνωτέρω μάρτυρας γνωστοὶ καὶ ἄχρηστοι συγγενεῖς ἀπ' ἐνὸς μέρους ὁ Ἀντώνιος Παπαγεωργόπουλος π. Βασιλείου καὶ Ἀναστάσιος Πελαδινός τοῦ Δημητρίου καὶ ἐκ τρίτου ὁ Νικόλαος Μενδίνης π. Παναγιώτου ἀπνεύς κτηματῆται καὶ κάτοικοι Γερρακίου μέτου δήμου Ἀρκαδίων καὶ ὡσολόγηται τὰ ὅταν ἐπεται, ὁ συμβαλλόμενος Νικόλαος Μενδίνης ὡσολόγηται ἐν ὀνόματι τοῦ 21 μαρτίου

ΤΑΚΣΕΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΕΩΣ

ΥΟΙΧΙ9ΤΑΠ .Π ΗΓΟΛΛΥ3

ρων ότι από σήμερον εκδίδεται παρά του 'Αντωνίου Παπαγεωργόπουλου και 'Αναστασίου Παλαδινού δραχμάς (400) τετρακοσίας και τὰς ὑπολείπας εἰσφέρει παρ' αὐτοῦ σὺν καὶ ἀναλλοίπτῃ, ὑποσχεόμενος ὁ χρεώστης Νικόλαος Μεντένης νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὰς εἰς ἐκείνην ὁδὸν ὁλοκληρῶν μηνῶν ἀτόκως καὶ ἐν τῇ ὑπερμερίᾳ θέλει πληρώσῃ τὸν τόκον κατὰ τοὺς ἐκείνῃ ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως· ὁ δὲ ὀφειλὴς Μεντένης παρέχει τὸ δικαίωμα πρὸς τοὺς πιστωτὰς Παλαδινὸν καὶ Παπαγεωργόπουλον νὰ ἐγγράψωσι πρῶτην ὑποθήκην εἰς τὰ βιβλία τῶν Ὑποθηκῶν τοῦ δήμου 'Αρκαδίων ἐπὶ μιᾷ εἰκότι ἀνωγαλίας μὲ τὰ σχετικὰ κατωγάτια τῆς μετ' ἐκείνην γύρωθεν, κειμένην εἰς θέσιν 'Αγίαν Τριάδα περιφερείας Γερκαρίου Μίσου δήμου 'Αρκαδίων ὁρατοῦμένης γύρωθεν μετ' ἀμφοτέρων δόμων καὶ μετ' κτήματα 'Αναστασίου Γρέκας εἰς τὸ ὅποιον κτῆμα μένει ὑπέγγυον καὶ ὑποθηκευμένον διὰ τὸ ὅς ἐῖρηται ποσὸν καὶ τόκον αὐτῶν. Δεχόμενος ὁ χρεώστης Νικόλαος Μεντένης νὰ γίνῃται ὁ πλειστηριασμός τοῦ ἀνω ὑποθηκευθέντος κτήματος μετὰ τὴν νόμιμον κοινοποίησιν. Ὅθεν εἰς δὴ λωσιν συνετάχῃ τὸ παρὸν διὰ ἀναγκασθὲν εὐκρινῶς καὶ ἐντόνως καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται παρὰ πάντων καὶ ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Οἱ μάρτυρες Τὰ μέρη
Π. Στρούζας Ν. Π. Μεντένης
Ν. Στρούζας Α. Παλαδινός
Α. Παπαγεωργόπουλος

Ὁ Συμβολαιογράφος

Διονύσιος Ζησίμου Πριόχης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Καταστάσει τῆς 16 Σ)βρίου 1900

Ὁ Συμβολαιογράφος

Διονύσιος Ζησίμου Πριόχης

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ ἐτελέσῃ ζητηθεὶς τὸ παρὸν συμβολαίον· πρὸς πάντας δὲ τοὺς Εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἄλλους τοὺς διοικητὰς καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς τῆς δημοσίας δυνάμεως νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας ὅταν νομίμως ζητηθῶσι.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου τοῦ πρωτοτύπου τὸ παρὸν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου,

Ὁ Συμβολαιογράφος

Διονύσιος Ζ. Πριόχης

ὅτι πρῶτον ἐτελέσθον ἀπογράφον

Ἀριθμὸς ἀπογράφων 82

Ἐν Καταστάσει τῆς 16 Σ)βρίου

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Γ. Σ.) Διονύσιος Πριόχης

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐξ ἐτέρου

ἐπιστήμῃ ἀπογράφου διὰ τὸ ὅμοιον κλητῆρα παρεγγίλλεται νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν Κ.ὸν Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Ζακύνθῳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Νικόλαον Μεντένην ποτὶ Παναγιώτου κατόικον τοῦ χωρίου Γερκαρίου Μίσου τοῦ δήμου 'Αρκαδίων καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς πρὸς γινώσκιν του καὶ ἐπιτασόμενον ἵνα ἐντός τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτασόμενης προθεσμίας πληρώσῃ πρὸς τοὺς ἐπιτασσοντας α) Σπυριδῶνα καὶ 2) Νικόλαον ἀδελφούς Παπαγεωργόπουλου ὡς κληρονόμους τοῦ πατρὸς τοῦ 'Αντωνίου Παπαγεωργόπουλου 3) 'Αντωνίου Μπισκίνη πτ. Σπυριδῶνος 4) Θεόδωρον Πόθον ποτὶ Γεωργίου καὶ 5) Γεώργιον Μήλετην ποτὶ Νικόλαου ἐκδογῶν τῶν τριῶν τούτων τελευταίων τῶν δικαιοματιῶν τοῦ 'Αντωνίου Παλαδινῶ πτ. Δημητρίου οὐκ αὖτε τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 984 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1907 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Φ. Τερτσέτη κατοίκων ἀκάντων τοῦ χωρίου Γερκαρίου Μίσου τοῦ δήμου 'Αρκαδίων α) δραχμάς τετρακοσίας ἐντόκως 8 ο/ο ἐτησίως ἀπὸ 1 Ἀυγούστου 1896 καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως 6) ἐτέρας δραχμάς 12 ἐξῶς ἀντιγράφου, ἀπογράφου καὶ ἐπιταγῆς ἄλλως θέλομεν προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν. Ἡ παρούσα δημοσιευθὴ καὶ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδομένην ἐφημερίδα 'Ελπίς διὰ τὸ ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς καὶ κατοικίας ὀφειλέτην Νικόλαον Μεντένην ποτὶ Παναγιώτου κατόικον Γερκαρίου Μίσου τοῦ δήμου 'Αρκαδίων.

Ζακύνθος 28 Φεβρουαρίου 1909

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

Α. Σ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ

Ο 'ΑΡΗΣ

Τὸ κομψότατον καὶ πολυτελέστατον ἀτμόπλοιον τῆς ἀτμοπλοίας κ. Σταμ. Παπαλεονάρδου καὶ τὸ ἀνετώτερον δι' ἐπιβάτας πάντων τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, ἐκτελεῖ τὸ ἐξῆς δρομολόγιον. Ἐκάστην ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ πρῶταν ἀφικνεῖται ἐκ Κυλλήνης, Πατρῶν, Βιτρινίτσας, Γαλαξειδίου, Ἰτέας καὶ Πειραιῶς. Ἀναχωρεῖ δὲ διὰ Ἀργοστόλιον καὶ Ληξούριον ὅθεν αὐθημερὸν ἐπιστρέφει καὶ περὶ ὥραν 4 Μ. Μ. ἀναχωρεῖ κατ' εὐθείαν διὰ Κυλλήνην, Πάτρας Βιτρινίτσαν, Γαλαξειδίον, Ἰτέαν καὶ Πειραιᾶ.

Πράκτωρ ἐν Ζακύνθῳ

Κωνστ. Α. Λεοντινάκης

ΤΟ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῳ ΥΠΟΧΡΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δέχεται καταθέσεις εἰς ὅψιν ἐντόκως

1) μέχρι ποσὸς δραχμ. 20,000 πρὸς 1 1/2 ο/ο ἐτησίως.

2) μέχρι ποσὸς δραχμ. 100,000 πρὸς 1 ο/ο ἐτησίως.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑποκ)ματος).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ

— **Ἐκλογικά.** Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν δημοσίᾳ συνεδρίασε τοῦ Πρωτοδικείου, ἀνεκρούχθη ὑποψήφιος βουλευτῆς κατὰ τὴν ἐνεργηθησομένην τὴν 22ην τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου ἐκλογὴν ὁ ἡγέτης τοῦ Ρωμάνικου κόμματος κ. Ἀλέξ. Σ. Ρώμης. Ἐκ μέρους τοῦ Λομβαρδικοῦ κόμματος οὐδεὶς προεβλήθη ὑποψήφιος. Προκειμένου περὶ βίου τῆς παρούσης βουλῆς μικροῦ, πατριωτικῆς ὁλως ἥο ἡ ἀπόφασίς αὕτη τοῦ ἡγέτου τοῦ Λομβαρδικοῦ κόμματος περὶ μὴ υποδείξεως ὑποψηφίου καὶ οὕτω ὁ τόπος θὰ ἀπκλαγῇ τοῦ ἐκλογικοῦ σάλου.

— **Σεισμός.** Τὴν παρελθούσαν δευτέραν 23ην λήξαντος μηνὸς σεισμός ὁπωσοῦν ἰσχυρὸς ἀνακλόνει τὴν ἡμετέραν νῆσον. Κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ ἐνταῦθα Σεισμολογικοῦ Σταθμοῦ, ὁ σεισμός οὗτος ἐλαβε χώραν ὠρὰ 5 καὶ 48" εἰχένεντασιν μετρίαν— Διεύθυνσιν ΝΔ-ΒΑ-Μέγιστον πλάτος δονήσεως εἰς ΝΔ κατὰ τὰ 9' ἐκ δὲ τοῦ ΒΑ κατὰ τὰ 11".

— **Εὐχριστήριον Βότσαρη.** Περὶ τοῦ ἀξιοτίμου ν. Κων. Δημ. Βότσαρη τοῦ τοσχύτης ἐκτιμήτω· ἀπολύοντος παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ἐλάδομεν εὐχριστήριον ἐπιστολὴν δι' ὅσα ἡ 'Ελπίς δημοσίευσεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ μητρός. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πλήρη εὐγενῶν καὶ πατριωτικῶν ἐκφράσεων ἀνταξίων τῆς ἐθνικότητος οἰκογενείας Βότσαρη, παρεδίδομεν εἰς τὴν δημοσίευσιν, καθ' ὅσον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ γίνεται μνηεὶ τῶν δεσμῶν τῶν συνδεόντων τὴν ἐθνικωτάτην ταύτην οἰογενεὶαν πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22)2)09.

Αἰσθητικὸν Κέντρον
Διὰ τὸν σκοπὸν ἐπὶ τοῖς ἀκούσις καὶ ἐκ-
δόσεως ὅλων τῶν ἐκδόσεων τῆς
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΥΔΑΟΥΝ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ